vahel taludes „lugemisi“ pidamas. Peipsi-äärseist venelasist on osa vanausulisi (starovertsid), osa ainu-usulisi (jedinovertsid) ja ülejäänud apostlik-õigeusulised. Kõigil neil on oma kirikud ja palvemajad, esimestel Kükital ja Mustvees, teistel Rajal, viimastel kaks kirikut (üks, vana — puust, teine — kivist) Mustvees ja üks kirik Lohusuus vene külas. Kükital on ka surnuaed kabeliga.

Üksikuis metsanurga külades peetakse salaja veel vanadest ebausuga seotud r a h v a k o m b e i s t kinni, kuid üldiselt on need kadunud. Avalikult peetavad kombed, nagu jaanituli, mardiks ja kadriks käimine, on enamasti ajaviiteks küla nooremaile inimestele kujunenud. Pidulikult pühitsetakse kosje, pulmi, varrusid, matuseid ja leerilaste õnnistamispäevi. Ka talguid — sõnnikuveoks, heinaniiduks jne. — pee-

E. Witoff'i foto.

144. joon. P õ l e t u s p u u d e p a r v e t a m i n e L o h u s u u j õ e l.
Jõe parem kallas kõrge ja liivane.

takse tihti. Pulmad vältavad 1—3 päeva, kus veel mitmesuguseid pruuke peetakse: pulmalistele pannakse tee kinni, mida viinaga lahti lunastatakse, ehitakse auväravad, mille juurde laud tühjade pudelitega asetatakse, mida peiupoisid või noorpaar läbisõidul peavad täitma jne. Teised joodud kestavad enamasti ainult ühe päeva. Ristseil tarvitatakse ka mõnesuguseid kombeid, nagu ristimisvee räästasse viskamist, vaderite ümber toa jooksmist jne.

Küla nooremad inimesed korraldavad üksikuis taludes talviti simmaneid, kus tantsitakse ja mängitakse. Suvel käiakse tihti kiikede all aega viitmas. Ka ehalkäimine pole haruldane. Vene külades korraldatakse pühapäeviti harmoonika saatel „jalutamisi“ (guljänjeid). Kaklusi tuleb küla nooremate seas ette, kuid kakeldakse enamasti ainult rusikatega.